

BAYAT

No 02 (630)

ƏBÜLFƏZ ÜLVI

ÜRƏYİ DƏYİŞSƏN

Tanım, ürəkləri dəyiş sinədə,
Dərd, ələm toplaşan tini olmasın.
Eşqi tükənməsin, gülsün yenə də,
Hər şey doldurulan sini olmasın.

Heç vaxt yol verməsin nahaq yol aza,
Yox etsin hər cürə qəmi, xiffəti.
Əlavə bir əza yarat, o əza,
Qoymasın ürəyə kini, nifrəti.

Yalnız məhəbbətə qaynasın qanı,
Paxılılıq olmasın bircə zərrə də.
Zəhmətdə tərləsin insanın canı,
Xəcalət təriylə qoyma tərlədə.

Tamahı, nəfisi atsın közlərə,
Məhv etsin, yox etsin ölü dirini.
Elə bir ruh versin ruhsuz gözlərə,
Hamı əziz görsün biri-birini.

Kimsə, bir kimsəni etməsin üzgün,
Hər zaman ləyaqət gətirsən ada.
Bəlkə bu əzadan xoşlana bir gün,
Bir ürək istəyə səndən dünya da.

Mehr ilə bəzənsin mənim də təbim,
Ələ yaxşı-pisi, ələklə dəyiş.
Amma bir xahişim vardır, ya Rəbbim,
Ürəyi dəyişsən, ürəklə dəyiş.

NAMƏRD ADAMLAR

Heç vaxt gəzdirməyib sevgi başında,
Nifrəti yar anıb Namərd adamlar.
Toyunda gülməyib elin, yanında,
Güzgüdə daranıb namərd adamlar.

Xeyri işe salıb durduğu yerdə,
Söylüb tələni qurdüğü yerdə,
Gizlənib yaltaqlar olduğu yerdə,
Ürəyi dar anıb namərd adamlar.

Yaxasın qurtarıl onlardan duyum,
Salıb el gözündən lili zatin, soyun,
Üzüne ələnen tüpürçək suyun,
Ən böyük bar sanıb namərd adamlar.

Etdiyi ne varsa yalnız şər olub,
Soldurmaq istəyib, harda zər olub,
Namərdlik işində milyoner olub,
Lənətlə varlanıb Namərd adamlar.

Zəhmətin, əməyin tutmaz ucundan,
Quyruq bulamasə ölü acıdan,
Tülüküylə Çəqqalın izdivacından,
Sən demə yaranıb namərd adamlar.

ÖMRÜMÜ

Olmuşam ömrümün özüm hakimi,
Bəli, verməmişəm boşə ömrümü.
Amalim, niyyətim işiqfor kimi,
Qoymayıb yolunda çəşa ömrümü.

Qoymadım düyün tək qaşa vurulsun,
Haqqə daş atmadım, daşa vurulsun,
Elə yaşamadım başa vurulsun,
Sevdim özüm vurum başa ömrümü.

Yanardım gül əkib, gülməsəydi o,
Ölərdim, yurd üçün ölməsəydi o,
Vətən, el karına gəlməsəydi o,
Könüllü verərdim xışa ömrümü.

Laçın əsir düşdü, ondan yaş aldım,
Xocalım məhv oldu qara qış aldım,
Bəlkə də ləbələb yüz il yaşardım,
Qəmə bükəməsəydi Şuşa ömrümü.

Fəqət, bu aciya dözməyir ürək,
İstəmir söylesin "nə olur görək,"
Əsir torpaqları almasam, gərək,
Verim kirayəyə daşa ömrümü.

MƏNI DÜŞÜNDÜRƏN

Nədən qaynaqlanır bu gözəlliyn?
Əqidən, əməlin elə şərəfdir.
Sanki səndən alıb Qu gözəlliyn,
Nə var təbiətdə sənə tərəfdir.

Kamil bir insansan, kamil bir insan,
Ətrafin doludur el sevgisiylə.
Adını tarixə qeyd edir zaman,
Gül də sənə sevир, gül sevgisiylə.

Hər yerdə şəninə deyilir əhsən,
Qəlbə rəğbət taxtı qurulub sənə.
Sən elmin elə bir zirvəsindəsən,
Sanki elmimiz də vurulub sənə.

Müəllim peşəna eyləmirəm şəkk,
Zəhmətin, əməyin getməyib hədər.
Dində də deyilir bir söz öyrətmək,
Sayılır altmış il ibadət qədər.

Nədənsə bir işi anlamıram mən,
Axi başqasından nəyimdir kəsir?
Hamıya dərs verib, dərs öyrədirsən,
Məni eyləmisən özünə əsir.

Məni düşündürən başqadır fəqət,
Özün de, özün aç bu nə sirdir, sərr?
Bu boyda şöhrət, şan, bu boyda ismət,
Bir zərif vücudə necə yerləşir?

GƏLİR

Qarmaqarışıqlıq dövrünə

Zaman da bel bükür, şaxına gəlmir,
Nakəsə yol gedir, düzə iz gelir.
Eşqə qol açırsan yaxına gəlmir,
Dərd canı qucmağə dəvətsiz gəlir.

Sahanə olmayan, şahanə gəzir,
Özü də bilməyir daha nə gəzir,
Haqqə çağırılan bəhanə gəzir,
Aşa çağırılan yüzə yüz gəlir.

Boş vədlər boşuna başı bələdir,
Dövran kimə cənnət, kimə tələdir,
Namərd dünyasında qayda belədir,
Qəlb buzu əritmir, qəlbə buz gəlir.

Nadan başa qalxır göz döyməsindən,
Kül közə çevrilmir, göz döyməsindən,
Məzəlum başa vurub, diz döyməsindən,
Zalim ovqatına sanki həzz gəlir.

Deyirəm sözümü eşitsin zaman,
Qoy öz hesabını aparsın yaman,
Dərdi söyləyəndə olmursa aman,
Bilsin sözdən sonra, gönə biz gəlir.

İKİ ALTI

17 noyabr tarixdə 66 yaşım tamam olur

İki altı verib ömrümə anlar,
Elə dayanıblar məğrur altılar.
Sanki bir-biriylə bəhs edir onlar,
Daha çox özünü hansı artırır.

Sürətlə çapsa da illər yel atı,
Bu yaş gətirməyib mənə ayıbler.
Ömrümə şərəfi bu iki altı,
Qızıl onluq kimi bir-bir sayıbler.

Yox-yox, bu yaşımı mən sanmırəm ar,
Sanmayıñ könlümün bu yaş ahıdır.
Yanaşı dayanan iki altılar.
Hələlik ömrümün qərargahıdır.

Hərdən danışıram qaralarınca,
Raziyam daima qovğa salalar,
Qorxuram sülh ola aralarında,
Heç biri artmaya, altı qalalar.

Mənim bu dünyada bir arzum da var,
Əməlim işini kaş elə qursun,
İndi başı göye duran altılar,
Utanıb, başları aşağı dursun.

BİLSƏYDİM

Bilsəydim sən belə gül olacaqsan,
Bülbül də olsayıdım, şeyda olmazdım.
Bilsəydim ocaqda kül olacaqsan,
Haylasan, sən olan hayda olmazdım.

Mən düz addım atdım, sən düzü əydin,
Sevgimə güləmdin, güllə tək əyedin,
Sən namərd boyunda böyüməsəydin,
Kiçilib mən cırtdan boyda olmazdım.

Hədəfə dəysəydi məhəbbət daşım,
İntizar əkməzdi qəlbə göz yaşım,
Hesab əməlindən çıxsayıdı başım,
İndi fələk sayan sayda olmazdım.

Getmək istəyirsən buyur get, haydi,
Bəlkə bu soyundan gelmə bir paydı,
Mənim əməlimdə şər yaşasayıdı,
Mən heç elimə də fayda olmazdım.

Bilsəydim qara bəxt mənimlə əyib,
Tale qismətimi sənə əyləyib,
Bir təhər atamı başdan eyləyib,
Ana bətnində də peyda olmazdım.

BƏLKƏ YUXULARDA GÖRÜRSƏN...

Deyirsən yuxuda görürəm sənə,
Nə olsun yuxunu çox, çoxu görür.
Deyirsən yuxuda görürəm sənə,
Deyəsən gözlərin tək yuxu görür.

Qaytar ürəyimi necə calmışan,
Bilmirəm nə olub aşkarada mənə.

Aşkarı sən elə gözdən salmışan,
Yuxu tək görünür aşkar da mənə.

Suç edib bu eşqi kim saldı gözdən?
Axı qəlb vermişidik, dağlamamışdıq.
Bəlkə nəsə umur zaman da bizdən,
Yeqin boğazını yağlamamışdıq.

Sən yalnız saçına gətirdin dani,
Dən düşdü, ah çəkir heç kim dinləmir.
Bu necə, nə sayaq dəndir, ay canım,
Quş da yaxın gəlib, onu dənləmir.

Niye intizara hörürsən məni?
Can atma, sən məni səfil görəsən.
Bəlkə yuxularda Görürsən, məni,
Əbədi yuxuya təhvıl verəsən?

MƏNI GÖZDƏN SALAN

Deyərdin gözümə nur ol əbədi,
Gözümün nurunu yediyin hara.
Qəlbimə çəkdiyin sitəm nəyidi,
Bilmirəm şairim dediyin hara.

Adına yazmırəm daha bircə söz,
Özünə yamanlıq özündən düşür.
Şairi qaldırıb, gözdən salan göz,
Xalqın da, elin də gözündən düşür.

Nə yaman olurmuş gözün göz dağı,
İndi ayırmırəm fələkdən səni.
Bir vaxt ürəyimdə olmusan axı,
Mən necə qarğıyım ürəkdən səni.

Sinəmdə dərd qalıb, qəm qalıb min-min,
Qəlbim nə haldadır baxmadın geri.
Çıxanda köksümü təmizləmədin,
Adam sahmanlamaz oturan yeri?

Mən yerə baxmırəm, yer də tuta qəm,
Çıxsə da dizlərim əzəl dözmədən,
Sadəcə gözümü yerə dikmişəm,
Məni gözdən salan düşsün gözümdən.

DÜZƏLT SƏHVLƏRİNİ

Söylədin, mənim tək olub ulum da,
Bir dəfə yandımsa, söndürmək olmaz.
Dedin: - müəlliməm sevda yolunda,
Məni özgə yola döndərmək olmaz.

Müəllim adını sən elə çəkdiin,
O da məni çəkdi özünə sari.
Sonra bu ocağın odunu çəkdiin,
Bir az saxlayardın donmayım bari.

Axi ruzigarı kim tərs əsdirib?
Bu peşə sahibi tələ olmayıb.
Müəllim şələni yüngülləşdirib,
Müəllim ciyinə şələ olmayıb.

Artıq sevgimizin dəyəri solur,
Sevgi dəyərində nədir kəm, kəsir?
Eh, elə müəllim bu sayaq olur,
Dərsi bilənin də qiymətin kəsir.

Çaşdı bu günün də, caşdı dünənin də,
Sevdama verdiyin rəhmətə görə.
Amma baş əyirəm yenə öündə,
Müəllim adına hörmət görə.

Düzəlt səhvlərini, düş eşq sayıma,
Düşsən özünü də dinc edəcəkdir.
Bax, giley eyləsəm Məcnun dayıma,
Leyli xalamızı incidəcəkdir.